

μεγάλης εὐσπλαγγνίας ἠλέησεν ἤδη εἰς τὸ Πατριρχεῖον καὶ εἰς ὅλον τὸ γένος μας.

« Κορυφαῖε τῶν ἀρχόντων τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν, πατριάρχᾳ τῶν Ρωμίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, αὐξήθειᾳ ἢ ὑποταγῇ σου! Διὰ τοῦ παρόντος βασιλικοῦ ὀρισμοῦ χάτι χουμαγιοῦν, φθάνοντας εἰς ἐσένα, ἔστω εἰς εἰδήσίην σου, ὅτι οἱ εὐρισκόμενοι ἐνταῦθα εἰς τὸ κατώφλιον τοῦ τάχτι τῆς εὐτυχῆς μου βασιλείας μητροπολίται Ρωμαῖοι καὶ πάντες οἱ γέροντες τοῦ γένους τῶν Ρωμίων ἔδωκαν εἰς τὸ βασιλικόν μου καὶ εὐτυχῆς ρεχιάπι ἀναφορὰν βουλωμένην κατὰ λόγον μαχζαρίου, διαλαμβάνουσαν, ὅτι οἱ Ρωμαῖοι οἱ ραγιαδες μου ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς κατὰ τὸν ἰτζρά καὶ ἐνέργειαν τῶν δογμάτων τοῦ αἰνίου τους, μὲ τὸ νὰ ἀπέχουν καὶ νὰ φύλαχθοῦν ἀπὸ τὴν ὁδὸν τῆς μταίικας θρησκείας τῶν Φράγκων, ὅταν ἔκαμνε χρεια νὰ ἀλλαχθῇ ὁ πατριάρχης τους αὐτός, ἀναμεταξύ τους ἐδιάλεξαν καὶ ἐψήφισαν μὲ τὴν εἰδήσιν ὅλων ἓνα ἄξιον καὶ εἰδήμονα ἀπὸ τοὺς μητροπολίτας, πολιτικόν, ἡμερεν, κελῶς ἐπιστάμενον τὰ τῆς πολιτείας καὶ τῆς πίστεως καὶ θρησκείας αὐτῶν, εἰς τὸ νὰ τὰ ἐνεργῇ ἐπιτηδείως, καθὼς πρέπει, καὶ ἀφοῦ τὸν ἐδιάλεξαν καὶ τὸν ἐφανέροναν εἰς τὴν ὑψηλὴν πόρταν τῆς βασιλείας, ἔτσι ἐδιωρίζετο καὶ ἐπροϊβάζετο ἐκεῖνος ὁ πατριάρχης, καὶ ὅταν δὲν ἐφαίνετο κανένα σφάλμα μέγαλον ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πατριάρχου, δὲν ἀλλάζετο, καὶ κατὰ τὰ προνόμια ὅπου ἔχει ὁ πατριάρχης κατεστρωμένα εἰς τὸ ὑψηλότερον περάτιον ὅπου εἶναι εἰς χεῖράς του, ὅτι δηλαδὴ νὰ μὴ τὸν ἐνοχλῇ κανεὶς εἰς καμμίαν ὑπόθεσιν, ἀπὸ τὰς ὑποθέσεις του ὅπου θεωρεῖ μὲ τὴν εἰδήσιν ὁλονῶν, εἶχε πάντα τὸ ἀνενόχλητον. Ταῦτα οὖν πάντα ἐφυλάττετο ἀπαρασάλευτα ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς ἀλώσεως ἕως πρὸ ὀλίγου, καὶ ὅσον καιρὸν ἐφυλάττοντο τὰ προνόμια ἐκεῖνα τὰ παλαιά, ὅλοι οἱ ραγιαδες εὐρίσκοντο εἰς καλὴν κατάστα-

